

به عشقِ تئاتر

well

خب

There is man in his entirety,

مردمانی هستند

blaming his shoes

که کفش هایشان را سرزنش میکنند

while his foot is guilty.

درحالی که پاهایشان مقصر است.

There is man in his entirety,

مردمانی هستند

To me, there are some reasons

دلایلی وجود داره که برای من

that make theater more appealing than cinema!

تئاتر رو جذاب تر از سینما میکنه!

Theater involves live actions!

تئاتر شامل اعمال و حرکات زنده ست!

The actors and actresses have one opportunity

بازیگران زن و مرد یه فرصت دارن

to indicate their emotions

که احساساتشون رو

with their words and physical expressions!

با کلمات و حرکات فیزیکیشون نشون بدن!

In a film,

تو فیلم

the cinematographer can capture

فیلم بردار میتونه

all the expressions of emotions

تموم ابراز احساسات رو

using a close-up shot of an actor's face but

به کمکِ نمای نزدیک صورت بازیگر ضبط کنه، ولی

that's impossible in theater.

این تو تئاتر غیرممکنه.

the performers have to convey emotions

بازیگران باید احساسات رو

using voice and body language

با استفاده از صدا و زبان بدن منتقل کنن

as it is difficult to pick up facial details

چون دیدن جزئیات صورت

of a theater actor

بازیگر تئاتر سخته

even from a front-row seat.

حتی از صندلی ردیف جلو.

Actors and actresses

بازیگران زن و مرد

act out a real or imagined event

یه رویداد واقعی یا خیالی رو به نمایش در میارن

as the audience are right in front of them

درحالی که تماشاچی ها درست روبه روشن هستند

and remember...

ویادت باشه...

They have one opportunity

اونایه فرصت دارن

to sway the people!

تا مردم رو تحت تاثیر قرار بدن!

So... they have to practice,

پس... باید تمرین کنن

practice and practice!

تمرین کنن و تمرین کنن!

This is what I love about theater!

من عاشق همین بخش تئاترم!

Practice to impress people!

تمرین کن تا مردم رو تحت تاثیر قرار بدی!

well

خب

The word theater has Greek origin, BTW.

راستی کلمه ی تئاتر ریشه ی یونانی داره.

In ancient Greek,

تویونانی باستان

“theatron” was the place where people

“theatron” مکانی بود که مردم

sat to watch the performance of a Greek play...

مینشستن تا نمایش های یونانی رو تماشا کنند...

well speaking of Greece,

خب، حالا که حرف یونان شد بگم

Greek theater began in the 6th century BCE

تئاتر یونانی در قرن شش قبل از میلاد

in Athens

تو شهر آتن

with the performance of tragedy plays

با اجرای نمایش های تراژدی

at religious festivals.

در جشنواره‌های مذهبی شروع شد.

These, in turn,

اینها به نوبه‌ی خودشون

inspired the genre of Greek comedy plays.

الهام بخش نمایش‌های ژانر کمدی بودند.

The two types of Greek drama

این دو نوع نمایش یونانی

were hugely popular

بسیار محبوب بودند

and laid out around the Mediterranean

و در اطراف مدیترانه به اجرا در می‌آمدند

and influenced Hellenistic and Roman theater.

و رو تئاتر هلنیستی و رومی تاثیر گذاشتن

Thus the works of such great playwrights

بنابراین آثار نمایش نامه نویسان بزرگی

as Sophocles and Aristophanes

مثل سوفکل و اریستوفان

formed the foundation upon

اساس و بنیادی رو شکل دادن

which all modern theater is based.

که تموم تئاترهای مدرن بر همون پایه بنا شدن.

Is it OK?

خوبه؟

You may ask why

ممکنه پپرسید چرا

I've talked about theater in this video!

تو این ویدئو در مورد تئاتر صحبت کردم!

Well, it's March 27...

خب، امروز ۲۷ مارسه...

International day of theater!!

روز جهانی تئاتر!

"There is man in his entirety,

مردمانی هستند

blaming his shoes

که کفش هایشان را سرزنش میکنند

while his foot is guilty.

در حالی که پاهایشان مقصرند.